

El panorama sociopolític deprimeix molts valencians. D'altres, també farts de la situació que es viu, fan teràpia a través d'internet, i el resultat és tonificador: alguns blocs no sols demostren que hi ha espai per a la crítica, sinó també que l'oposició podria arribar a la gent de forma més suggerent.

L'ordinador com a trinxera

N'hi havia que deien que el millor informatiu espanyol eren *Las noticias del Guiñol*, a Canal Plus. Els titelles deien allò que els seus bessons de carn i ossos no gosaven afirmar en públic, i el resultat era una mordacitat única, que relativitzava una vida política tot sovint massa políticament correcta. Aquell espai, que competia en horari amb els grans noticiaris, ha trobat una mena de continuïtat gràcies a les noves tecnologies. De fet, ja no es tracta de ridiculitzar els polítics, sinó tan sols de dir allò que fan –o que no fan–, de dir-ho sense embuts.

És tan senzill com obrir un bloc a internet i dir-hi la teva. Tan senzill i tan difícil alhora, perquè esdevenir un referent en aquest camp –com en tants d'altres– exigeix unes elevades dosis de constància i de lucidesa. També cal un camp d'estudi atractiu, i en aquest sentit l'actualitat valenciana és una autèntica mina. Tant el govern com l'oposició s'entesten a demostrar-ho cada dia, i els mitjans de comunicació que se n'ocupen no en resten al marge.

Així, ara fa tot just tres anys, quan encara estudiava a Barcelona, Xorx va obrir un bloc que anava "més enllà de la versió oficial". Xorx té 25 anys, és de la Plana i demana que, "per favor", no aparega el seu nom: "Al meu parer, la llibertat d'expressió no existeix, però malgrat tot voldria treballar", diu. Ni que siga a Canal 9, d'on extreu molts exemples de manipulació informativa.

Xorx es defineix com a "valencianista i d'esqueres", per bé que no dubta a criticar "tot allò que no m'agrada" i reconeix un especial interès per "la interrelació entre la política i la comunicació". Del seu bloc [lamiradacritica.blogspot.com], i a fi de promocionar un partit del València CF contra el FC Barcelona, Tele 5

va copiar un escut del club xe dissenyat per ell mateix en què les quatre barres es transformen en les sigles "PP", tipografia inclosa. Un muntatge inspirat en les acusacions d'"antivalencianistes" que determinats dirigents populars van vessar contra tots aquells que s'oposaven a la permuta de terrenys per edificar el Nou Mestalla.

"La gent ha d'agafar amb pinces tot allò que diuen els mitjans" –continua Xorx– "i la meua intenció, de fet, és que els analitzen des d'una altra perspectiva, amb exemples pràctics i denúncies concretes." En efecte, el seu és un bloc molt visual, i cada crítica acostuma a anar acompanyada, com en els judicis, d'una prova documental.

Rellegir els mitjans. Aquesta també és una de les obsessions de Juan E. Tur, autor d'un bloc [www.testigoaccidental.com] en què l'anàlisi del tractament informatiu dels grans diaris o televisions té molta importància. "T treballava en una empresa, en un gabinet de comunicació, i no trobava cap espai on escriure amb llibertat", afirma. "En descobrir els blocs, i en veure que eren gratuïts, m'hi vaig llançar de cap." Des de l'estrena fins ara ha passat més d'un any i mig, un temps en què Tur ha exercit com a "testimoni" de la realitat valenciana: "Escric en castellà justament per això, perquè la gent de fora se n'assabente, de què passa ací realment." Periodistes gal·lecs i madrilenys s'han posat en contacte amb ell per interessar-se més a fons per la realitat autòctona.

"Molta gent *flipa*, amb tot allò que els conte, però al final és com la premsa: sobretot et llegeix qui comparteix les teves idees", afegeix Tur. "De fet, no descobresc res que no diguen els diaris, encara que sí que done més importància

a qüestions sobre les quals els diaris no parlen massa, com per exemple la negativa del president Camps a respondre preguntes dels periodistes". I encara fila més prim: "Han estat els blocs els únics capaços a dir que la Copa Amèrica ha estat un fracàs. Ningú no ens subvenciona, i per tant no ens ha importat dir obertament que no va venir tanta gent com es preveia."

Això mateix opina l'escriptor Toni Cucarella: "Els blocs són una alternativa a les opinions oficials i convencionals, per bé que també hi ha riscos: d'un costat, no són una garantia de rigorositat, i, de l'altre, la gent que et llegeix busca una afinitat amb el seu punt de vista." A la seva bitàcola [blocs.mesvilaweb.cat/cucarella], parla de tot una mica: de cultura, de política, d'agressions al medi ambient... De la seva Xàtiva estant, Cucarella considera que "tots els mitjans de comunicació, tret d'honorables excepcions, es troben al mateix pou, formen part del mateix front d'interessos, i millor no parlar dels mitjans públics, és clar". Un pessimisme que estén al futur dels blocs, ja que, al seu parer, "els blocs també acabaran sent controlats".

Cucarella és dels qui creuen que la realitat valenciana "és especial, eixim a cabreig per hora: hi ha una corrupció enorme, podríem omplir la nova presó de Villena de polítics valencians, i prima el *cambalache*, que dirien els argentins; últimament, però, també detecte una valencianització de la política catalana".

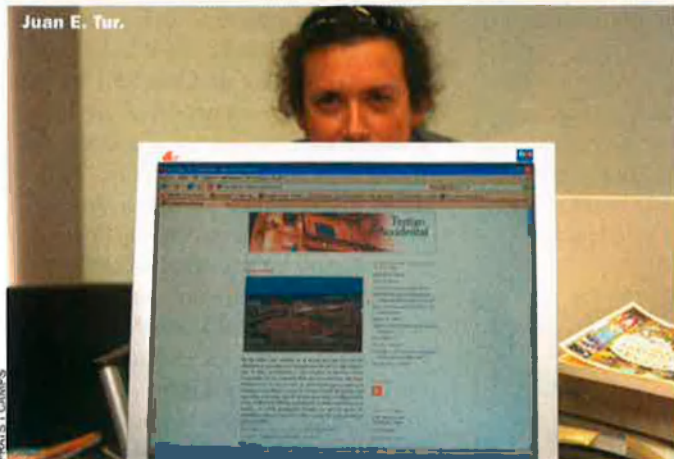
De Llíria... Pugem de la Costera al Camp de Túria, però continuem a l'entorn de Vilaweb. Des de finals de l'any 2006, aquest portal acull un bloc [blocs.mesvilaweb.cat/vicentgalduf] que va d'allò local a allò global. Els autors són dos periodistes, Vicent Galduf i Artur Balaguer, i en ell denuncien des de la política local de l'Ajuntament de Llíria, en poder del PP, fins a l'última malifeta de Canal 9, tot passant per diversos apunts de l'actualitat valenciana

Toni Cucarella.

Vicent Galduf.

Juan E. Tur.

Xorx.

i internacional. Així, la setmana passada estimaven que la visita del papa Benet XVI a València –de la qual el Consell es nega a aportar dades econòmiques– va suposar una despesa de cent milions d'euros. L'oposició a les Corts s'ensuma que la xifra no arriba als trenta, però els autors fan càlculs a partir de la transparència informativa del govern australià, que acaba de quantificar el cost del recent viatge de dos dies –com el de València al 2006– de Joseph Ratzinger a aquest país.

A través d'aquest bloc també hem conegut que Canal 9 es nega a doblar conjuntament amb TV3 els dibuixos animats, encara que la televisió catalana està disposada a pagar el 90 % de la despesa i no té inconvenient en què es faça en la variant valenciana de la llengua. A Catalunya el cost del doblatge és bastant més car i TV3 vol col·laborar amb Canal 9, però aquesta corre més.

Vicent Galduf posseïa el portal edeta.org, però la crítica oberta al PP i una denúncia del PSOE local el van desanimar, i va abandonar-lo. "Ara és pitjor, perquè el bloc m'absorbeix, vull posar

negre sobre blanc tot allò que veig i no m'agrada", comenta. Expulsat de la cadena COPE, exlocutor de la cadena SER i exredactor del diari *Levante*, Galduf troba que "de deu anys ençà, el futbol és el centre de la vida de la gent, avui parles de futbol amb tot de gent que no t'ho hauries imaginat mai, i en aquest sentit val a dir que el PP ha sabut adaptar els mètodes futbolístics a la política: les normes senzilles del futbol ací són eslògans del tipus 'què bonica està València!', i té èxit; tant, que qui s'hi oposa, és marginat".

Al bloc, hi apareixen els seguiments dels informatius que fan la UGT i la Intersindical. "És una llàstima, perquè fan unes anàlisis molt acurades al llarg de tres setmanes, però els resultats només apareixen després en una columneta de *Levante* i als blocs. A què es dediquen els membres del consell d'administració del PSOE i d'Esquerra Unida? Calen més imaginació i més ganes".

Per això, els autors d'aquest bloc han remès en diverses ocasions propostes a determinats partits –parlen d'IdPV–, idees perquè arribe millor el missatge

a la societat o perquè, directament, les institucions hi actuen. En algun cas, fins i tot han atès les seves demandes.

Polítics a anys llum. La majoria dels consultats, però, té una opinió lamentable de l'anomenada "classe política". I si se'ls pregunta si han visitat mai el bloc de cap polític, la resposta és una cara seriosa que evoluciona cap a trista. És com si entre els uns i els altres hi haguera anys llum de distància.

"He entrat al d'Isaura Navarro, que és amiga meua, i m'ha decebut veure'l gairebé tot en castellà, sense un llenguatge que et convida a visitar-lo de nou. Els polítics sovint no semblen persones, i alguns fins i tot només fan servir el bloc en època electoral. Jo, quan entre en algun d'ells, busque informació, més que no lectura", assevera Vicent Galduf.

Toni Cucarella percep com una "manca de respecte envers el lector" que alguns polítics només actualitzen el seu bloc quan l'olor de les urnes arriba als carrers. "Va en contra seu, perquè la gent no tornarà a visitar-lo", conclou. De la seva banda, Tur mai no s'ha sentit atret, per

Un recurs infrautilitzat

Els blocs, potser per manca de temps o per pura infravaloració, encara són poc estesos entre els polítics valencians. Ni una persona tan relacionada amb les noves tecnologies com l'exconseller Esteban González Pons, ara diputat del PP al Congrés, no ha tingut continuïtat a la xarxa. I això que, gràcies a la seva bitàcola, molts van assabentar-se que Pons no era allò que semblava: "No, no és una cel·lofana de *progre* comprada fa poc. Jo no vull ser progressista. Ho sóc. Sense remei i des que tinc ús de raó", deia, a més d'assegurar que mai no va votar Aliança Popular, tot i haver-hi estat afiliat. Un comentari, aquest últim, que va afanyar-se a esborrar en fer-se públic a *El Mundo*.

Entre els socialistes hi ha més afeccionats als blocs. Jordi Sevilla, exministre d'Administracions Públiques, va anunciar al seu que no optaria a la secretaria general del PSPV-PSOE. L'alcalde de Morella (Ports), Joaquim Puig, fa sis anys que en té un, i el senador Andrés Perelló també en disposa, encara que renova molt de tant en tant, incloent-hi algun comentari àcid a què acostuma. Pel seu costat, els caps de l'oposició a Alacant i a Castelló de la Plana, Etelevina Andreu i Juan María Calles, ressegueixen la política local als seus blocs. Com també fa la vicepresidenta de les Corts Isabel Escudero, que posseeix un bloc molt i molt actiu i –a diferència dels seus companys– amb bastants entrades en valencià.

Pel que fa al Bloc, tant el secretari general, Enric Morera, com la secretària d'organització, Pepa Chesa, s'hi dediquen de ple. Parlen sobretot de qüestions internes o de política valenciana, però també de qüestions de caire internacional. En tot cas, hi ha espai per a comentaris que sobten una mica, com quan Morera, en un *post* anomenat "Nudisme", anotat el Dia mundial sense banyador, explica: "Que no m'esperen. No he pogut mai fer-me l'ànim. La meua dona, en canvi, s'apanya d'allò més bé. A vegades em costa acompanyar-la a segons quines platges i jo, no puc, què voleu que us diga. Ho trobe incomodíssim." Chesa, de la seva banda, fa un altre apunt curiós amb motiu de la classificació dels cossos de les dones en tres grups –cilindre, diàbolo i campana–, per part del Ministeri de Sanitat. Al seu parer, "el Ministeri podria haver fet una classificació morfològica masculina. Els propose uns noms tan desafortunats com els que han triat per a les dones: l'home birla, que són aquells homes amb el cap menut si el compares amb el seu cul gros de tantes hores de sofà mirant el futbol; l'home San Miguel, de prominent panxa cervesera, i l'home liquidadora, que és l'home adult al qual se li fa la boca aigua quan veu passar una dona 'diàbolo'."

Per acabar, Esquerra Unida i la seva penúltima escissió, Iniciativa del Poble Valencià, tenen molt més en comú que no sembla: Glòria Marcos i Isaura Navarro, les seves respectives cares visibles, actualitzen tot sovint els seus blocs, però amb notícies sobre elles aparegudes a la premsa. Mònica Oltra, la síndica de grup parlamentari del Compromís pel País Valencià –que aixopluga Bloc, EUPV i IdPV–, no es preocupa massa més pel seu bloc. Va activar-lo amb motiu de les eleccions valencianes i no va reprendre'l fins a les estatals, quan ja pertanyia a un altre partit. Des del 2 de març que no l'actualitza. Caldria esperar fins a les europees, quan es preveu la propera allau de blocs de polítics?

cap d'ells: "No m'interessa la política de declaracions." "Jo també he navegat pel d'Isaura –repreñ Xorx– i només critica la resta, no és gens suggerent".

I l'oposició? Com veuen l'oposició aquells que, des del ciberespai, comparteixen crítica al govern de Francesc Camps? Doncs, entre malament i fatal, amb tendència a empitjorar.

Xorx diu que són "incapaços de comunicar bé. El votant del PP està molt acostumat a què li ho expliquen tot ben clarret, els diuen que són ells els únics que defensen els interessos dels valencians, i peguen la cabotada. No n'hi ha prou a criticar l'aeroport de Castelló i dir que no és un transvasament això de l'Ebre a Barcelona; aquest missatge no ven, falten alternatives." Per a Tur, "la gent no té massa temps per llegir premsa, i estaria bé que els partits de l'oposició es limitaren, en les compareixences de premsa, a transmetre un únic missatge, i si cal repetir-lo cent vegades, com fa el PP, perquè, si no, els mitjans reproduiran qualsevol tall insubstancial." Galduf troba a faltar "espenta" i Cucarella acusa l'oposició de "no haver creat uns mitjans que ara els donaren joc, i per això aquesta està tan desorientada".

Xorx, que hi ha viscut, igualment sent que "a Catalunya, pensen que tots els valencians no tenim sentit crític, que tots parlem en castellà i que tots votem el PP, i això és absolutament fals." El seu bloc en seria una bona rèplica. Tur, alhora, proposa de fer un gran treball monogràfic sobre Canal 9, perquè fora d'ací sàpiguen què passa.

Podrien treballar de bracet tots quatre, i no sols ells. Hi ha més blocs que despullen la realitat valenciana amb més art i de manera més digestible que no la que fan servir habitualment els partits. Una visita a solmalvarrosa.blogspot.com, o a tirantafotre.blogspot.com, o a www.ventdcabyllia.com de segur que ens resultarà força més entenedora que seguir atentament una sessió de les Corts.

El súmmum d'aquesta descripció alternativa de la política valenciana, que connecta d'alguna manera amb els àcids guinyols de Canal Plus i amb l'esperit faller, és profesormiralles.blogspot.com, on allò que fa plorar de pena molts ciutadans també pot fer plorar... d'alegria.

Victor Maceda